

holdelsen af de høje Takster, som for Øjeblikket viser sig at være en Hindring for Statsbanernes Rentabilitet, idet de fremkalder en formindsket Brug af Statsbanerne paa alle de Omraader, hvor Statsbanerne tværtimod har Brug for en forhøjet Anvendelse af deres Virksomhed. Jeg skal derfor meget anbefale, at man vedtager disse to Ændringsforslag.

Under Nr. 68 har den højtærede Minister for offentlige Arbejder som Minister for Postvæsenet stillet et Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, hvorefter Indtægten for Postvæsenet af Porto og Gebyrer for Breve, Penge og Pakker forhøjes med 3.100.000 Kr. fra 54 Mill. Kr. Det er jo Resultatet af den Portoforhøjelse, som den højtærede Minister har faaet vedtaget, og om nu denne Indtægtsforhøjelse virkelig vil blive Resultatet, kan hverken Ministeren eller vi andre vide noget om. Det er en Beregningssag, og da den er beregnet i Overensstemmelse med, hvad man har beregnet ved Lovforslaget, har vi for saa vidt ogsaa tiltraadt det. Men i Anledning af denne Bevilling, som altsaa forudsætter en forhøjet Indtægt af Portoen for Breve, Penge og Pakker, vil jeg gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Minister angaaende en Meddelelse, som er udsendt af Generaldirektøren for Postvæsenet, idet Generaldirektøren har meddelt, at der finder følgende Trafik Sted: man enten sender Tryksager til Tyskland eller lader dem frembringe i Tyskland, lægger dem der i en Konvolut, frankerer dem med tyske Frimærker og sender dem her til Landet. Denne Fremgangsmaade er for en Forretningsmand billigere end at lade vedkommende Cirkulærer trykke her i Byen, bringe dem til dansk Posthus og lade dem frankere med danske Frimærker. Skønt den indenlandske Porto jo er lavere, medfører den tyske Kurs, at den højere tyske Porto betyder ringere Udgift, saa at store Beløb kan spares paa denne Maade. Nu har Generaldirektøren ment, at denne Fremgangsmaade er stærkt benyttet, og han frygter for, at hans Indtægt, som den er beregnet her, skal lide et stærkt Afbræk ved, at man i Stedet for at indlevere sine Breve paa Posthuset her i København og faa dem sendt ud, indleverer dem paa et berlinsk Posthus, hvorved hele Fremgangsmaaden bliver billigere; men Generaldirektøren taber altsaa sine Penge. Det, jeg gerne vil spørge den højtærede Minister om, er, hvorvidt han kan meddele noget om hele dette Forhold. Saa vidt jeg kan forstå, mener Generaldirektøren for

Postvæsenet, at han er i Stand til at betragte denne Trafik som en Omgaaelse af Postloven, ja, jeg har endog set dette Forhold fremholdt som en Art Bedrageri; men det skulde i alt Fald kunne betragtes som en Omgaaelse af Postloven, idet der i de store internationale Traktater skal være en Bestemmelse, som kan anvendes analogt her. Der findes, synes det, i disse Traktater en Bestemmelse om, at hvis Forandringer i Valutaforholdene medfører, at man har Fordel ved at sende Breve ufrankerede, idet det er billigere at betale Strafporto i Stedet for den egentlige Porto, skal man kunne skride ind derimod fra det enkelte Lands Side. Med andre Ord, jeg tror at forstå, at Generaldirektøren mener, at i Analogi hermed skulde han kunne betragte Forsendelse af Breve fra København over Berlin tilbage hertil som en Omgaaelse af Postloven. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han er af samme Opfattelse, og om han mener, at man virksomt vil være i Stand til at imødegaa det Forhold, som Generaldirektøren har omtalt, idet Muligheden for Imødegaaelse, efter hvad Generaldirektøren har sagt, beror paa, at paa en Gang kommer der en stor Mængde af Brevforsendelser, som man kan se sendte fra en dansk, f. Eks. københavnsk, Afsender. De kommer i aabne Konvolutter, saa at Postvæsenet kan se, hvad det er, disse indeholder, og se, at det er Cirkulærer, der er trykte i Berlin. Men i det Øjeblik nu vedkommende Afsender ikke forsyner sine Breve med en saadan Afsendertilkendegivelse paa Konvolutten, saa at man ikke kan se, hvor Forsendelsen stammer fra, og han foretrækker at lukke Brevene og frankere dem med den Porto, som almindelige Breve kræver — hvilket vistnok alligevel vil blive billigere —, hvorledes vil da Postvæsenet kunne imødegaa dette Forhold? Jeg skal foreløbig, idet jeg ikke ønsker at udtale mig om de videre Konsekvenser af hele denne Sag, før jeg har hørt, om den højtærede Minister har drøftet hele dette Spørgsmaal med Generaldirektøren, kun spørge, om Ministeren mener i Henhold til Postloven at være berettiget til at træffe de Forholdsregler, som Generaldirektøren har antydnet: ikke at udbringe saadanne Breve, og om Ministeren mener paa effektiv Maade at kunne opnaa, hvad Generaldirektøren har tilsigtet.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Postvæsenets Indtægter skal jeg endvidere spørge den højtærede Minister, om han har truffet Foranstaltninger til at søge opfyldt et Ønske, som Postsparekommissionen har ud-